PDF Compressor Free Version

گنج‌یاب‌ها در میانه به دام پلیس افتادند

فرمانده انتظامی شهرستان میانه از کشف یک دستگاه گنج‌یاب در بازرسی از خودرویی مشکوک و دستگیری ۲ نفر در این شهرستان خبر داد.

حسن رفیعی، فرمانده انتظامی شهرستان میانه، اظهار داشت: مأموران پاسگاه انتظامی ممان این شهرستان هنگام گشت‌زنی و کنترل خودروهای عبوری، به یک دستگاه خودرو مشکوک شده و آن را برای بررسی متوقف کردند. مأموران در بازرسی از این خودرو، یک دستگاه گنج‌یاب کشف کردند و در همین رابطه ۲ نفر دستگیر شدند. دستگاه مکشوفه برای طی مراحل قانونی به مراجع ذی‌صلاح تحویل و متهمان نیز پس از تشکیل پرونده، برای انجام اقدامات قانونی به مرجع قضایی معرفی شدند.

واکسیناسیون ۱۰۰ هزار رأس دام در مراغه

رئیس دامپزشکی مراغه خبر داد: از ابتدای سال ۱۰۰ هزار رأس دام سبک و سنگین علیه بیماری بروسلوز در این شهرستان مایه‌کوبی شده اند.

فراز احمدی گفت: امسال ۹۱ هزار راس گوسفند و بز و هشت هزار و ۶۰۰ راس گاو و گوساله علیه بیماری بروسلوز مایه کوبی شده‌اند. در این مدت ۱۱۰ رأس دام سبک و سنگین علیه بیماری شاربن و هاری مایه‌کوبی شده اند که این اقدامات نقش مهمی در کنترل بیماری‌های مشترک داشته است. در این مدت از ۶۰۰ رأس دام سنگین و سبک تست سل و بروسلوز به‌عمل‌آمده که این اقدامات تشخیصی در اجرای پایش و کنترل بیماری‌های دامی صورت گرفته است.

رئیس دامپزشکی مراغه واکسیناسیون ۱۱۲ هزار راس گوسفند و بز علیه آبله ۲ هزار و ۲۰۰ قلاده سگ علیه هاری و ۷۸ هزار راس دام علیه طاعون نشخوارکنندگان را از دیگر اقدامات پیشگیرانه اداره برشمرد.

احمدی اظهار کرد: همه این اقدامات با هدف حفظ سلامت دام‌ها و پیشگیری از بیماری‌های مشترک بین انسان و دام انجام شده است.

پایان جولان سارقان سیم برق در بناب

رئیس اداره برق شهرستان بناب از دستگیری دو سارق سیم‌های برق با همکاری نیروی انتظامی خبر داد و گفت: شناسایی و دستگیری دیگر افراد مرتبط با این سرقت‌ها همچنان در دستور کار پلیس آگاهی قرار دارد.

عزیزالله یزدانی، رئیس اداره برق شهرستان بناب از دستگیری دو نفر از سارقان سیم‌های برق خبر داد و اظهار کرد: با تلاش و پیگیری عوامل نیروی انتظامی شهرستان بناب، بامداد امروز دو نفر از سارقان سیم‌های برق شناسایی و دستگیر شدند. شناسایی و دستگیری سایر افراد مرتبط با این سرقت‌ها نیز در دستور کار پلیس آگاهی شهرستان قرار دارد و پیگیری‌ها در این زمینه ادامه دارد.

کلاهبردار ۸۴۰ میلیارد ریالی مسکن ملی در ابهر دستگیر شد

فرمانده انتظامی استان زنجان از دستگیری کلاهبردار ۸۴۰ میلیارد ریالی فروش امتیاز مسکن ملی با ۲۵ شاکی در ابهر خبر داد.

سردار مرتضی عباسی گفت: پس از شکایت تعدادی از شهروندان مبنی بر کلاهبرداری فردی به بهانه فروش امتیاز مسکن ملی، رسیدگی موضوع در دستور کار ویژه کارآگاهان پلیس آگاهی شهرستان ابهر قرار گرفت. ماموران با انجام تحقیقات فنی گسترده موفق شدند این کلاهبردار را شناسایی و با هماهنگی قضایی، او را طی عملیاتی غافلگیرانه دستگیر کنند.

عباسی ادامه داد: متهم در بازجویی های صورت گرفته به اخذ بیش از ۸۴۰ میلیارد ریال از ۲۵ نفر از شهروندان ابهری به بهانه فروش امتیاز مسکن ملی اعتراف کرد.

آغاز عملیات احداث دیوار حفاظتی رودخانه قوری‌چای در ابهر

علی حیدری، رئیس اداره بازآفرینی شهری اداره کل راه و شهرسازی استان زنجان اظهار داشت: پروژه کمک به احداث دیوار حفاظتی رودخانه قوری‌چای شهر ابهر در قالب کمک به شهرداری ابهر و با استفاده از اعتبارات شرکت بازآفرینی شهری ایران در حال اجراست.

وی افزود: در راستای پیشگیری از مخاطرات طبیعی و مدیریت بحران، عملیات حفاری برای احداث دیوار حفاظتی رودخانه قوری‌چای در محدوده بلوار ۲۸ متری مینو آغاز شده است. این طرح باهدف مقابله با پدیده آب‌گرفتگی، جلوگیری از وقوع سیلاب‌های احتمالی و حفاظت از املاک و زیرساخت‌های شهر در برابر تغییرات سطح آب رودخانه قوری‌چای در این منطقه اجرا می‌شود.

«هزاره مقبره‌الشعرا» یا «هزاردستان» جدید مدیریتی؟!

شورای شهر تبریز در حالی در وقت‌های اضافه مسؤولیت خود، برگزاری مراسم «هزاره مقبره‌الشعرا» تبریز را به تصویب رسانده است که به نظر می‌رسد اعضای پارلمان شهری، از حال نزار و وضعیت اسف‌بار این میراث هزارساله اطلاع چندانی ندارند.

البته بعید می‌دانیم با وجود تهیه، تولید و انتشار دست‌کم ۱۰ گزارش، مطلب و یادداشت مستند از اوضاع اسف‌بار مقبره‌الشعرا توسط نگارنده و انتشار مطالب مشابه از سوی برخی رسانه‌های مطالبه‌گر در یک سال گذشته حتی یک نفر از اعضای شورای شهر به‌ویژه طراح و پیشنهاددهنده این طرح، برای بازدید میدانی و بررسی وضعیت مقبره‌الشعرا پایش را به این مجموعه تاریخی گذاشته باشد.

گزارش‌ها و تصاویر منتشرشده، وضعیت بخش‌های مختلف این مجموعه را از زیر و رو، کف، صفه‌ها و فضاهای داخلی و بیرونی گرفته تا المان اصلی، پستوهای تبدیل‌شده به پاتوق، محوطه‌های زیر پا افتاده، بخش‌های اداری و نمایشگاهی، عناصر پیرامونی و در نهایت، مدیریت بلاتکلیف و چندوجهی این مجموعه تاریخی و فرهنگی به تصویر کشیده‌اند.

فارغ از اینکه هیچ‌یک از دستگاه‌های دولتی، شهری، حاکمیتی و اجرایی استان، از اداره‌کل فرهنگ و ارشاد اسلامی و اوقاف گرفته تا شهرداری، استانداری و حتی میراث فرهنگی به‌عنوان متولی اصلی نظارت بر ابنیه تاریخی، حاضر به پذیرش مسؤولیت و قصور مدیریتی خود در قبال وضعیت فعلی مقبره‌الشعرا تبریز نیستند.

شورای اسلامی شهر نیز تاکنون، علی‌رغم انتشار فیلم‌ها، تصاویر، گزارش‌ها و مقالات متعدد رسانه‌ای درباره اوضاع این «افلیج فرهنگی»، مدیریت شهری و پیمانکاران طرح بهسازی و بازسازی صفه‌های شمالی و جنوبی و محوطه بیرونی مقبره‌الشعرا تبریز را بابت تخریب و ویرانی زودهنگام پروژه‌های تازه به اتمام رسیده، بازخواست و «سین، جیم» نکرده است.

حالا نیز مشخص نیست بر اساس کدام منطق و با اتکا به کدام کارستان عمرانی و فرهنگی در سطح استانداردهای جهانی، قرار است در مقبره‌الشعرا «هزاره» برگزار شود؛ آن هم پیش از آنکه برای تیمارداری و درمان این بنای زخمی، مهجور و رهاشده چاره‌ای اندیشیده شود.

مگر نه اینکه پیش از برگزاری جشن برای یک میراث هزارساله، باید ابتدا خودِ این میراث را از وضعیت اسف‌بار فعلی نجات داد؟

البته شاید تکرار و یادآوری هزارباره زخم های ناسور برجای مانده در پیکره مقبره الشعراء تبریز، از بخش ویران و رها شده زیرین مقبره الشعراء تا مرمت و بازسازی ناشیانه و رفع تکلیفی محوطه بیرونی و همچنین، ویرانی مشهود بخش داخلی تا فرسودگی و ریزش بخش های مختلف المان اصلی مقبره الشعراء، نیمچه وجدان خفته همه مسؤولان دخیل در اداره، مرمت، صیانت، تکمیل و توسعه پردیس قدیمی این مجموعه را کمی بیدار کند و لااقل، رجعتی شرافتمندانه به دایره ماموریت‌ها و مسوولیت‌های سازمانی، مدیریتی و حاکمیتی شان داشته باشند.

تردیدی نیست که طراحی و تصویب هیجانی و به زعم نگارنده، نمایشی «هزاره مقبره الشعراء» از سوی شورای شهر تبریز، بدون توجه به پیش نیازها و پیوست های فرهنگی، توسعه ای، رسانه ای و همچنین، کارویژه های عمرانی، معماری، بازطراحی هویتی و در نهایت، رفع زوائد و ایرادات موجود در مجموعه [illegible] آن، مسائل «هزاره راه نرفته» و «هزاردستان نوظهور مدیریتی» در یکی از قدیمی‌ترین سایت‌های میراثی، تاریخی تبریز به شمار می رود که نه هویتی از آن باقی است، نه نشانه‌هایی از مقبره قدمای خفته در دل خاک سرخاب در دست است و نه، پیوست فرهنگی، تاریخی فاخر و رقابتی برایش نگاشته و تهیه شده است.

به زعم نگارنده، تصویب طرح موسوم به هزاره مقبره الشعراء، با عنوان و شعار دهان پرکن «هزار سال سرو و سروش»، اگر نگوئیم پروژه ای تبلیغاتی و سنگ بزرگی برای نزدن است؛ دست کم، به دلیل کلی گوئی های مرسوم، عدم اعلان جزئیات و محورهای برگزاری چنین هزاره نوظهور، عبور چراغ خاموش از الزامات و ضرورت‌های بهسازی اساسی مقبره الشعراء و پیوست‌ها و برنامه‌های جنبی آن، نخواهد توانست اقبال عمومی و همراهی جامعه نخبگانی را با این طرح همراه سازد.

ای کاش طراح محترم و دیگر اعضای شورای شهر، پیش از آن که روی کاکل چنین طرحی شگفت زده شوند و افکار عمومی، رسانه‌ها و جامعه نخبگانی تبریز و ایران را با همین کلی‌گوئی‌ها سرگرم کنند، ابتدا فکری به حال مصائب، دردها و زخم‌های مقبره الشعراء هزارساله و جبران مافاتی باشند که در دایره سکوت و بی عملی متولیان اصلی و اقدامات رفع تکلیفی مدیریت شهری در این سایت تاریخی همچون دملی چرکین، در قلب تبریز قدیم خودنمایی می کند و به شکلی تدریجی در حال اضمحلال هویتی و فیزیکی است.

چرا آذربایجان‌غربی از قطار سرمایه‌گذاری جا ماند؟

نزدیک به هزار کیلومتر مرز مشترک با کشورهای ترکیه، عراق و جمهوری آذربایجان (نخجوان)، استان آذربایجان‌غربی را به‌عنوان دروازه اصلی ارتباط ایران با اروپا معرفی کرده و این جغرافیا در کنار منابع غنی آب و خاک، قطب‌های حاصلخیز کشاورزی و جاذبه‌های باستانی ثبت‌جهانی‌شده، باید این منطقه را به بهشت سرمایه‌گذاران تبدیل می‌کرد.

با این حال، نگاهی به آمارهای رسمی توسعه، سهم ناچیز اشتغال صنعتی و نرخ بیکاری در شهرهای مختلف استان، نشان از واقعیت تلخ دیگری دارد و واقعیت این است که مواهب طبیعی و ژئوپلیتیکی این منطقه، همواره زیر سایه دغدغه‌های امنیتی و ژئوپلیتیکی ناشی از حوادث مرزی و تاریخی قرار گرفته است.

در دهه‌های گذشته، هر زمان که سخن از سرمایه‌گذاری‌های بزرگ دولتی یا جذب سرمایه‌گذار خارجی به میان آمده، سایه سنگین ملاحظات مرزی و حفاظتی مانع از اتخاذ تصمیمات شجاعانه مدیریتی شده است و این روند زنجیره‌ای از عقب‌ماندگی را در بخش‌های زیرساختی، ترانزیتی و معیشتی به همراه داشته که جبران آن نیازمند بازتعریف نسبت میان امنیت و توسعه است.

چالش سرمایه‌گذاری زیر سایه احتیاط و بروکراسی سخت‌گیرانه

سرمایه ذاتاً گریزپا و به دنبال بستری آرام، پیش‌بینی‌پذیر و کم‌ریسک برای بازگشت سود است و در آذربایجان‌غربی، اما فرآیند صدور مجوزها و استعلامات اداری برای پروژه‌های بزرگ صنعتی و معدنی بسیار طولانی‌تر و پیچیده‌تر از استان‌های مرکزی کشور است.

ریشه این پیچیدگی به تعدد دستگاه‌های ناظر و لزوم عبور تمامی طرح‌ها از فیلترهای سخت‌گیرانه برمی‌گردد که به‌طور طبیعی انگیزه بخش خصوصی را سرکوب می‌کند. همچنین سرمایه‌گذار خارجی یا داخلی وقتی با بروکراسی فرساینده ناشی از احتیاط‌های مرزی مواجه می‌شود، ترجیح می‌دهد سرمایه خود را به مناطق همسایه هدایت کند.

از سوی دیگر، نبود تضمین‌های کافی برای حمایت از سرمایه در مناطق مرزی، ریسک فعالیت اقتصادی را به شدت بالا برده است و در نتیجه این روند، استان به جای جذب صنایع مادر و اشتغال‌زا، به سمت صنایع خرد، کارگاه‌های کوچک و پیله‌وری‌های موقت هدایت شده که توان تحول اقتصادی ندارند.

علاوه بر این، تمرکز اختیارات تصمیم‌گیری در پایتخت و عدم تفویض اختیارات ویژه به مدیران استانی برای تسهیل سرمایه‌گذاری، قفل دیگری بر توسعه استان زده است و مدیران محلی به دلیل نگرانی از پاسخگویی به نهادهای نظارتی متعدد، کمتر ریسکِ باز کردن گره‌های اداریِ پیش پای کارآفرینان را می‌پذیرند.

قفلی بر دروازه‌های گردشگری بین‌المللی

آذربایجان‌غربی با دارا بودن آثاری، چون تخت سلیمان تکاب، قره‌کلیسا در چالدران و تپه‌های باستانی حسنلو در کنار طبیعت بکر اورامانات شمال‌غرب، پتانسیل تبدیل شدن به قطب گردشگری کشور را دارد، اما در عمل، سهم این استان از درآمدهای گردشگری ملی و بین‌المللی بسیار ناچیز و نزدیک به صفر است.

بخشی از این مشکل به تصویر ذهنی ساخته‌شده از استان در رسانه‌ها برمی‌گردد که به‌دلیل غلبه اخبار مربوط به امنیت مرزها، همواره چهره‌ای خشن و ناامن از منطقه ارائه داده و این تصویر نادرست نه تنها گردشگران خارجی بلکه مسافران داخلی را نیز از سفر به این استان زیبا منصرف می‌کند.

همچنین، توسعه زیرساخت‌های اقامتی و تفریحی نظیر هتل‌های پنج‌ستاره و مجتمع‌های گردشگری مرزی با موانع جدی تملک زمین و مجوزهای حفاظتی روبه‌رو است و سرمایه‌گذاران بخش گردشگری ترجیح می‌دهند در مناطقی سرمایه‌گذاری کنند که با کمترین چالش‌های نظارتی مرزی مواجه باشند.

روستاهای هدف گردشگری در نوار مرزی که می‌توانستند با ایجاد اقامتگاه‌های بوم‌گردی درآمد پایداری برای مرزنشینان ایجاد کنند، به دلیل محدودیت‌های تردد شبانه یا ممنوعیت ورود اتباع خارجی عملا کارکرد خود را از دست داده‌اند و بدین ترتیب، زنجیره ارزش گردشگری به عنوان یکی از پاک‌ترین منابع درآمدی استان، عملاً قطع شده است.

اقتصاد مرزی؛ معبری برای بقا به جای بستری برای توسعه

مرزهای آذربایجان‌غربی به جای آنکه فرصتی برای تجارت رسمی، راه‌اندازی هاب‌های لجستیکی و ایجاد مناطق آزاد صنعتی باشند، سال‌هاست که در قالب معابر معیشتی موقت و اقتصاد کولبری تعریف شده‌اند و این نگاه تقلیل‌گرایانه مانع از شکل‌گیری یک تجارت پایدار بین‌المللی شده است.

پایانه‌های مرزی استان مانند بازرگان، سرو و تمرچین همچنان با ضعف شدید زیرساخت‌های جاده‌ای، نبود انبارهای مدرن و سیستم‌های ترخیص سریع مواجه هستند و عدم تمایل دولت‌ها به سرمایه‌گذاری در ساخت بزرگراه‌ها و راه‌آهن‌های متصل به مرز در این منطقه، ناشی از همان نگاهی است که سرمایه‌گذاری در مناطق مرزی را ناپایدار می‌داند.

پیامد مستقیم این سیاست‌ها، شکل‌گیری اقتصاد غیررسمی و قاچاق در نوار مرزی بوده که خود مجدداً بهانه‌ای برای تشدید تدابیر امنیتی و انسداد مرزها ایجاد کرده و دوری باطل که در آن ناامنی اقتصادی به ناامنی اجتماعی منجر شده و پاسخ آن مجدداً با ابزارهای امنیتی داده می‌شود.

برای شکستن این چرخه معیوب، باید پذیرفت که «امنیت پایدار» از مسیر «توسعه پایدار» و ایجاد اشتغال واقعی برای جوانان بومی می‌گذرد و تا زمانی که معیشت مرزنشینان به مرزهای بسته گره خورده باشد و کارخانه‌ای برای جذب نیروی کار وجود نداشته باشد، سرمایه‌گذاری در این بخش نیز با چالش مواجه خواهد بود.

ضرورت تغییر پارادایم برای توسعه

امروزه در ادبیات توسعه بین‌الملل، امنیت دیگر به معنای دیوارهای بلند مرزی و حضور نظامی صرف نیست، بلکه توسعه اقتصادی، رونق سرمایه‌گذاری و پیوند منافع اقتصادی مرزنشینان با کشورهای همسایه، محکم‌ترین لایه امنیتی هر کشور به شمار می‌رود.

اگر دنبال تثبیت امنیت پایدار در شمال‌غرب کشور هستیم، باید جهت حرکت خود را به نگاه کارآفرینی تغییر دهیم و این امر با اعطای مشوق‌های مالیاتی ویژه، بیمه دولتی برای سرمایه‌گذاران در مناطق مرزی و ایجاد پنجره واحد واقعی برای تسهیل مجوزها امکان‌پذیر است.

آذربایجان‌غربی نباید بیش از این تاوان موقعیت جغرافیایی حساس خود را بدهد؛ بلکه باید این جغرافیا به عنوان یک مزیت ملی برای کل کشور نگریسته شود و سرمایه‌گذاری در پروژه‌های پیشران مانند راه‌آهن سریع‌السیر به سمت اروپا و احیای کامل دریاچه ارومیه می‌تواند آغازگر این تغییر نگرش باشد.

در نهایت، عبور از توسعه‌نیافتگی آذربایجان‌غربی در گرو شجاعت در تصمیم‌گیری و اراده ملی برای پاک کردن برچسب محرومیت و ناامنی از چهره این نگین درخشان ایران است تا مرزهای این استان به جای خطوط هشدار، به دروازه‌های ثروت و تعامل تبدیل شوند.

مشکلات محله ملازینال با اقدامات جزیره‌ای حل نمی‌شود

فرماندار تبریز با تأکید بر ضرورت نگاه توسعه‌محور به ملازینال گفت: مشکلات این محله با اقدامات جزیره‌ای حل نمی‌شود و نیازمند هم‌افزایی دستگاه‌های اجرایی است.

داود گرشاسبی در جلسه بررسی مسائل و مشکلات محله ملازینال با تأکید بر ضرورت نگاه توسعه محور به مسائل این منطقه اظهار کرد: مشکلات محله ملازینال نباید با نگاه صرفاً دستگاهی و بخشی مورد بررسی قرار گیرد، بلکه لازم است منافع عمومی و مصالح کلان شهر و منطقه در تصمیم‌گیری‌ها لحاظ شود و همه دستگاه‌ها با استفاده از ظرفیت‌های موجود، در چارچوب یک برنامه هماهنگ برای رفع مسائل گام بردارند.

وی افزود: مسائل مناطق شهری، به‌ویژه در حوزه‌هایی که نیازمند ورود چند دستگاه است، با اقدامات جزیره‌ای حل نخواهد شد و دستیابی به نتیجه مطلوب، نیازمند هم‌افزایی، تقسیم کار مشخص و پیگیری مستمر است.

فرماندار شهرستان تبریز همچنین بر ضرورت تبدیل تصمیمات اتخاذشده به اقدامات عملی تأکید کرد و گفت: هدف از این جلسات باید ایجاد تغییر ملموس در شرایط زندگی مردم باشد و دستگاه‌های اجرایی باید با رویکردی مسئولانه و هماهنگ، ظرفیت‌های خود را برای ارتقای کیفیت خدمات و فراهم کردن زمینه توسعه متوازن محله ملازینال به کار گیرند.

«طلای اهر» در مسیر فرآوری ثروت معدن باید به سفره مردم برسد

صابر پرنیان، مدیرکل صنعت، معدن و تجارت آذربایجان‌شرقی امروز در نشست بررسی مسائل معدن کرداحمد شهرستان اهر که با حضور معاون امور معادن و صنایع معدنی اداره‌کل، فرماندار، دادستان، نماینده مردم اهر و هوراند در مجلس شورای اسلامی و نمایندگان شرکت شهرک‌های صنعتی و اداره‌کل حفاظت محیط‌زیست استان برگزار شد، بر ضرورت تسهیل فرآیند بهره‌برداری از این معدن و برنامه‌ریزی برای ایجاد واحد فرآوری طلا تأکید کرد.

وی با تأکید بر اینکه باید اقتصاد معدنی در استان، به‌ویژه در مناطق دارای ذخایر فلزی و ظرفیت‌های معدنی، شکوفا شود، اظهار داشت: ثمره فعالیت‌های معدنی باید در زندگی مردم منطقه آشکار شود و مردم مناطق دارای معدن، سهم خود را از اشتغال، سرمایه‌گذاری و ارزش افزوده ایجادشده در این بخش ببینند. وی افزود: همواره بر تکمیل زنجیره تولید در همه صنایع، به‌ویژه بخش معدن تأکید داشته‌ایم و اولویت ما این است که واحدهای فرآوری در محل معدن یا در نزدیک‌ترین محدوده ممکن به معادن فعال ایجاد شوند تا زنجیره ارزش در همان منطقه شکل بگیرد و فرصت‌های شغلی نیز تا حد امکان نصیب نیروهای بومی شود.

مدیرکل صمت آذربایجان‌شرقی با اشاره به حساسیت‌های موجود در حوزه معادن طلا، بر ضرورت رعایت الزامات حفاظتی و امنیتی در فعالیت این معادن تأکید کرد و گفت: همه بهره‌برداران این بخش مکلف به رعایت الزامات قانونی و عقد قرارداد با شرکت‌های حفاظتی و امنیتی هستند.

وی همچنین از اقدامات انجام‌شده در شهرستان اهر برای صیانت از معادن و انفال قدردانی کرد و افزود: با برنامه‌ریزی و پیگیری دادستان شهرستان، اقدامات مناسبی در حوزه حراست و صیانت از انفال در این منطقه انجام شده است.

پرنیان با اشاره به برنامه اداره‌کل صمت برای توسعه واحدهای فرآوری معدنی در استان تصریح کرد: تلاش داریم تا پیش از پایان سال، با همه بهره برداران و سرمایه‌گذاران بخش فرآوری معادن جلسات کارشناسی برگزار و برای ایجاد این واحدها زمان‌بندی عملیاتی تعیین کنیم. تاکنون نیز تعدادی از سرمایه‌گذاران در این زمینه فراخوان شده‌اند، برنامه عملیاتی آنها دریافت شده و روند اجرای تعهدات و عملیات اجرایی نیز تحت نظارت فنی قرار دارد.

وی خاطرنشان کرد: هدف ما این است که با تشویق سرمایه گذاری در جهت تکمیل زنجیره ارزش، ظرفیت‌های معدنی استان را به سمت تولید، اشتغال و ارزش افزوده پایدار هدایت کنیم؛ به‌گونه‌ای که اقتصاد معدن، یک گام به اقتصاد جامعه نزدیک‌تر شود.

در این نشست، موضوع همجواری محدوده معدن با اراضی شهرک صنعتی مورد بررسی و تبادل نظر قرار گرفت و مقرر شد اداره‌کل حفاظت محیط زیست استان امکان احداث واحد فرآوری در محل معدن، در محدوده شهرک صنعتی و یا مکان جایگزین دارای توجیه فنی و اقتصادی را بررسی و اعلام نظر کند.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رأی شماره ۱۴۰۵/۸۳۷۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک میانه تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای حسین یوسفی فرزند سیفعلی به شماره شناسنامه ۸۷۵ صادره از میانه به کلاسه ۱۴۰۴/۲۹۰۱ در شش دانگ یک قطعه باغ به مساحت ۳۵۱۵/۳۲ متر مربع از پلاک ۸ – اصلی واقع در بخش ٤٦ تبریز حوزه ثبت ملک میانه روستای طارون خریداری از آقای سلمان ولی پور و حسن لطفی پور محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت مادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱٤۰۵/۰۵/۲۰ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱٤۰۵/۰٦/۰۳
شناسه آگهی: ۲۲٤۹٦۰۱

نادر یاغموری- رئیس ثبت اسناد و املاک میانه

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رأی شماره ۱٤۰۵/۸٤۳۳ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک میانه تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای اصغر قاسمی فرزند صفر به شماره شناسنامه ۱۲۹٤ صادره از میانه به کلاسه ۱٤۰۵/۰۰۷۱ در شش دانگ یک قطعه باغ به مساحت ۱۲٤۰/۰٤ متر مربع از پلاک ۳۳ – اصلی واقع در بخش ٤٦ تبریز حوزه ثبت ملک میانه روستای کذرج خریداری از آقای محرم فتاحی محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت مادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱٤۰۵/۰۵/۲۰ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱٤۰۵/۰٦/۰۳
شناسه آگهی: ۲۲٤۹٦٥٦

نادر یاغموری- رئیس ثبت اسناد و املاک میانه